

тови да встъпятъ въ бой. Ферика-Адилъ-паша, находящъ се при пункта № 5, получи исканитѣ отъ него инструкции, а заедно съ тѣхъ му се каза че движението на неприятеля откъмъ Опанецъ ще излѣзе вѣроятно само една лъжлива демонстрация и че сѣщинската атака ще стане противъ сѣвероизточния и югоизточния фронтове и, че, слѣдователно, трѣбва тия позиции да се усилятъ, колкото се може повече. Както спомѣнахме по-горѣ, една отъ батареитѣ на Адилъ-пашовата бойна линия обстрѣлваше надлъжъ Гривицката долина на Свищовския пѣтъ, прѣзъ който неприятеля се опита нѣколко пѣти да навлѣзе въ Плѣвень; тази батарея спомогна твърдѣ много за отблъсването на Руситѣ. Най-послѣ, подполковникъ Сюлейманъ-бей, който командуваше Опанецкитѣ позиции, получи заповѣдь да противостои на всичкитѣ атаки, които неприятеля се би опиталъ да направи откъмъ тая страна и да се държи до послѣдняя крайность въ укрѣплението си.

Понеже позициитѣ 11 и 14, разположени срѣщу Радишево и срѣщу устието на долината Каялж-дере, бѣха много открити, взеха се слѣдующитѣ мѣрки за по-успѣшното имъ защищаване:

1-о Началникъ Щаба Тахиръ-паша съ три баталиона и 6 оржdia зае пункта 15